

نمایندگان آفریقا سربلند شدند

گزارش یک

با افزایش تیم‌های جام جهانی به ۴۸ تیم، بسیاری از تیم‌های کوچک که رویای حضور در این تورنمنت را داشتند به این مسابقات راه یافتند. در حالی که کوراسائو، اردن، کیپ‌پورد، هائیتی، ازبکستان و چند تیم دیگر در این جام حاضر بودند و تیم‌هایی مثل ایتالیا، قبرستان، لهستان و دانمارک کنفدراسیون‌ها هم به شکل قابل توجهی افزایش یافت.

در این میان برای نخستین بار ۹ تیم از قاره آسیا یا به صورت صحیح‌تر زیر مجموعه کنفدراسیون فوتبال آسیا(ای‌اف‌سی) در این تورنمنت حضور دارند. ازبکستان و اردن تیم‌های آسیایی بودند که برای اولین بار طمع حضور در رقابت‌ها را چشیدند و البته تیم ملی قطر برای اولین بار به واسطه صعود از مرحله مقدماتی وارد تورنمنت شد. با این وجود آنچه امروز بعد از پایان مرحله مقدماتی این رقابت‌ها مورد توجه قرار می‌گیرد عملکرد ضعیف تیم‌های آسیایی در این مرحله حذقی است چرا که از ۹ تیم کنفدراسیون فوتبال قاره کهن تنها یک تیم (ژاپن) به مرحله حذقی رسید. تیم ملی قطر به عنوان قهرمان آسیا اولین حذف شده آسیایی بود. تیم تحت اختیار خوان لوپتگی شرعی امیدوارکننده داشت و مقابل سوئیس یک امتیاز گرفت اما دو

شکست بزرگ فوتبال آسیا

باخت سنگین مقابل کانادا و سپس بوسنی باعث شد تا با یک امتیاز، ۱۰ گل خورده و تنها عددی که در قعر گروه قرار بگیرد. البته کانادا میزبان اتفاقات مسابقه علیه‌شان رقم خورد و دو بازیکن اخراجی دادند اما در روز آخر که مقابل بوسنی نه چندان قدرتمند شانس صعود داشتند کاری از پیش نبردند. تیم ملی عربستان هم راحت‌تر از حد تصور از دور مسابقات کنار رفت تا بار دیگر مشخص شود حضور ستاره‌های بزرگ در لیگ حرفه‌ای این کشور هیچ تأثیری بر کیفیت تیم ملی سعودی‌ها نگذاشته است. عربستان هم مثل قطر شرعی امیدوارکننده داشت و با تساوی مقابل اروگوئه نشان داد برای صعود آمده اما شکست ۴ گل مقابل اسپانیا کار را سخت کرد. شاید تصویری شد آنها با برد مقابل کیپ ورد صعود خواهند کرد اما از پس این تیم برنیاوندند و با دو امتیاز در رتبه آخر گروه قرار گرفتند و حذف شدند.

تیم ملی عراق در دومین حضورش در جام جهانی بدشانس بود که در گروه بسیار دشواری قرار گرفت. آنها مقابل هالند و یارانش ۴ گل خوردند و مقابل فرانسه مدعی اول قهرمانی جهانی شانس نداشتند و سه گل دیگر پذیرا شدند. بدترین باخت آنها در بازی آخر مقابل سنگال رقم خورد و در حالی که ۸۰ دقیقه ده نفره بازی کردند ۵ گل خوردند تا بدترین عملکرد (۳ باخت، ۱۲ گل خورده و یک گل زده) در بین تیم‌هایی آسیایی داشته باشند. اردن همسایه عراق

هم در اولین حضورش در این تورنمنت گروه سختی داشت و با اینکه نمایش شجاعانه‌ای مقابل اتریش ارائه کرد اما با سه باخت، ۸ گل خورده و ۳ گل زده از رقابت‌ها بیرون رفت. ازبکستان هم در اولین حضورش کاری از پیش نبرد و با سه باخت تورنمنت را ترک کرد. بهترین بازی آنها نمایش نخست‌شان مقابل کلمبیا بود اما با ۱۱ گل خورده و دو گل زده در رتبه چهارم جدول گروه از مسابقات بیرون رفتند.

کره جنوبی با سون هیونگ مین و سرمربی بومی‌اش هونگ میونگ بو شانس فوق‌العاده داشت و با شکست جمهوری چک قدرتمندی کرد اما مقابل مکزیک میزبان با وجود نمایش قابل قبول شکست خورد. با وجود این شکست ناپاوارانه مقابل آفریقای جنوبی کار را خراب کرد تا آنها منتظر صعود به عنوان یکی از بهترین تیم‌های سوم باشند که قسمت‌شان نشد. این سرنواشت به شکلی دیگر برای تیم ملی ایران نیز رقم خورد. تیم قلعه‌نویی باختی متحمل نشد، تقاضا گل منفی نداشت و با سه تساوی منتظر صعود از رتبه سوم گروهش ماند اما نتایج روز آخر مرحله گروهی به ضررش رقم خورد و از مسابقات کنار رفت.

استرالیا یکی از دو نماینده صعود کرده آسیا در گروهی سخت و به خاطر تقاضا گل بهتر نسبت به پاراگوئه دوم شد و با ۴ امتیاز صعود کرد. آنها فقط به امریکا مقابل باختند و در دور بعد باید مقابل مصر به میدان بروند. تیم ملی ژاپن نیز به عنوان باکیفیت‌ترین تیم آسیایی با نمایش مقتدرانه مقابل و

تیم ملی عراق در دومین حضورش در جام جهانی بدشانس بود که در گروه بسیار دشواری قرار گرفت. آنها مقابل هالند و یارانش ۴ گل خوردند و مقابل فرانسه مدعی اول قهرمانی جهانی شانس نداشتند و سه گل دیگر پذیرا شدند. بدترین باخت آنها در بازی آخر مقابل سنگال رقم خورد و در حالی که ۸۰ دقیقه ده نفره بازی کردند ۵ گل خوردند تا بدترین عملکرد (۳ باخت، ۱۲ گل خورده و یک گل زده) در بین تیم‌هایی آسیایی داشته باشند. اردن همسایه عراق

کره جنوبی با سون هیونگ مین و سرمربی بومی‌اش هونگ میونگ بو شانس فوق‌العاده داشت و با شکست جمهوری چک قدرتمندی کرد اما مقابل مکزیک میزبان با وجود نمایش قابل قبول شکست خورد. با وجود این شکست ناپاوارانه مقابل آفریقای جنوبی کار را خراب کرد تا آنها منتظر صعود به عنوان یکی از بهترین تیم‌های سوم باشند که قسمت‌شان نشد. این سرنواشت به شکلی دیگر برای تیم ملی ایران نیز رقم خورد. تیم قلعه‌نویی باختی متحمل نشد، تقاضا گل منفی نداشت و با سه تساوی منتظر صعود از رتبه سوم گروهش ماند اما نتایج روز آخر مرحله گروهی به ضررش رقم خورد و از مسابقات کنار رفت.

استرالیا یکی از دو نماینده صعود کرده آسیا در گروهی سخت و به خاطر تقاضا گل بهتر نسبت به پاراگوئه دوم شد و با ۴ امتیاز صعود کرد. آنها فقط به امریکا مقابل باختند و در دور بعد باید مقابل مصر به میدان بروند. تیم ملی ژاپن نیز به عنوان باکیفیت‌ترین تیم آسیایی با نمایش مقتدرانه مقابل و

عکس: فدراسیون فوتبال

کیپ‌ورد برای اولین بار و کنگو برای دومین بار در جام جهانی حاضر شدند اما به عنوان تیم سوم گروه خود صعود کردند. همچنین تیم‌های مصر، ساحل عاج و مراکش به عنوان تیم‌های دوم گروه خود راهی مرحله بعد شدند تا شرایط نمایندگان فوتبال قاره سیاه نسبت به آسیایی‌ها در این تورنمنت بسیار بهتر باشد. نکته مهم درباره نمایندگان فوتبال آسیا در این رقابت‌ها آنجاست که بداندیم در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر از ۶ نماینده ای‌اف‌سی سه تیم کره جنوبی، ژاپن و استرالیا صعود کردند. ایران در گروهش سوم شد و عربستان و قطر در رتبه آخر گروه خود قرار گرفتند. در جام جهانی ۲۰۱۸ هم ۵ تیم از ای‌اف‌سی در روسیه حضور داشتند که فقط ژاپن راهی مرحله بعد شد و مقابل بلژیک شکست خورد.

هالند تساوی در این مصاف به عنوان مدعی صعود خودی نشان داد. آنها با برد درخشان مقابل تونس و تساوی روز آخری در مصاف با سوئد ۵ امتیازی شدند و بهترین عملکرد تیم‌هایی آسیایی را برای گذاشتند اما از بد حادثه در مرحله حذقی باید مقابل برزیل مدعی به میدان بروند. ژاپن و استرالیا دو تیم از ۹ تیم آسیایی تورنمنت بودند که صعود کردند و ۷ تیم حذف شدند. از این ۷ تیم ایران و کره جنوبی با ۳ امتیاز کمی بدشانس بودند که نتوانستند در این تورنمنت شرکت کنند. این اتفاق در حالی رقم خورد که ۹ تیم کنفدراسیون فوتبال آفریقا فقط تونس بود که با نتایج ضعیف حذف شد و ۸ تیم دیگر به مرحله حذقی صعود کردند. از این جمع

یادآوری یک جمله عجیب از مهدی طارمی من پنالتی‌هایم رزده‌ام!

حذف تیم ملی از جام جهانی فرصت مناسبی است تا اتفاقاتی که در این تیم رخ داد با نگاهی دقیق‌تر مورد بررسی قرار بگیرد. یکی از مهم‌ترین صحنه‌های شکست اخیر تیم ملی در صعود به مرحله بعد در دیدار برابر مصر رقم خورد. جایی که مهدی طارمی به عنوان یکی از با تجربه‌ترین بازیکنان تیم ملی پشت ضربه پنالتی ایستاد. اما تاونست از بهترین فرصت برای ضربه سرنوشت بازی استفاده کند و شاید همان ضربه می‌توانست مسیر مسابقه و حتی سرنوشت تیم ملی را تغییر دهد. از دست رفتن این پنالتی، اما یک خاطره قدیمی را دوباره زنده کرده است. زمانی که تیم ملی در تورنمنت امارات برابر ازبکستان شکست خورد. در آن مسابقه نیز ایران صاحب یک ضربه پنالتی شد. اما طارمی پشت توپ نرفت و میلاد محمدی برای زدن ضربه معرفی کرد که اعتراض قلعه‌نویی را نیز به دنبال داشت. محمدی پنالتی را از دست داد و تیم ملی شکست خورد. پس از آن مسابقه انتقادهای زیادی موجه طارمی شد. بسیاری از او پرسیدند چرا مسئولیت را بر عهده نگرفت. پاسخ طارمی، اما عجیب بود. او گفت ما پنالتی‌هایمان را زده‌ایم و بازیکنانی مانند میلاد محمدی باید تجربه کسب کنند. حالا همان جمله دوباره مقابل خود طارمی قرار گرفته است. اگر او بازی به تجربه نداشت و خود را پنالتی‌زن مطمئن تیم ملی می‌دانست چرا مقابل مصر نتوانست از این فرصت استفاده کند؟! چرا مهم‌ترین پنالتی سال‌های اخیر فوتبال ایران تبدیل به گل نشد. پاسخ این سؤال را دیگر نمی‌توان با همان ادبیات گذشته داد. فوتبال بارها ثابت کرده است که غرور کاذب می‌تواند بزرگ‌ترین دشمن یک بازیکن باشد. هیچ فوتبالیستی فراتر از اصول و قواعد فوتبال نیست. هیچ نامی نیز تضمین موفقیت نمی‌دهد. شاید اکنون زمان آن رسیده باشد که طارمی نیز مانند بسیاری از ستاره‌های نسل‌های گذشته واقعیت را بپذیرد. او سال‌ها برای فوتبال ایران زحمت کشیده است اما تیم ملی بیش از هر چیز به بازیکنان آماده و باانگیزه نیاز دارد. شاید حذقی در این تورنمنت به نظر می‌رسد دوران انتقال مسئولیت به نسل جدید فرا رسیده باشد. به نظر می‌رسد دوران انتقال مسئولیت به نسل جدید فرا رسیده باشد.

حضور داشته باشد. اما فرصت از دست رفت و پرونده ایران بدون حتی یک پیروزی بسته شد. در این میان، مقایسه عملکرد قلعه‌نویی با کارلوس کی‌روش نیز اجتناب‌ناپذیر است. تیم‌های کی‌روش از بود معیار، عملکرد سال‌های اخیر مربیان ایرانی باشد. گزینه‌های دیگری نیز وجود داشتند که با دستاورد‌های تازه‌تر و موفقیت‌های بیشتری می‌توانستند در اولویت قرار بگیرند. مربیانی که در سال‌های اخیر جام گرفته بودند و روند رو به رشدی را پشت سر گذاشته بودند. یکی مانند گل محمدی. قلعه‌نویی اما این فرصت را به دست آورد. شاید خودش نیز تصور می‌کرد تیم ملی بهترین فرصت برای پایان دادن به سال‌های بدون جام باشد. اما نخستین آزمون بزرگ، جام ملت‌های آسیا بود. جایی که ایران بار دیگر از رسیدن به فینال بازماند و رژیای قهرمانی به پایان رسید. پس از آن اما صعود به جام جهانی رقم خورد. نقطه‌ای که هرچند ارزشمند بود، اما تا توجه به افزایش سهمیه آسیا به هشت و نیم تیم، کمتر کسی آن را یک دستاورد استثنایی تلقی می‌کرد. صعود تیم ملی نیز بیشتر از صعود، روی عمویر از مرحله گروهی جام جهانی تأکید داشت. او بارها از این هدف سخن گفت و امیدوار بود فینال با صعود به عنوان نخستین سرمربی ایرانی که تیم ملی را از مرحله گروهی جام جهانی بالا برده است، ثبت شود. اما همین نگاه نیز از سوی بسیاری از کارشناسان مورد نقد قرار گرفت. آنها معتقد بودند در جام جهانی ۴۸ تیمی، با افزایش تعداد تیم‌های صعودکننده، عبور از مرحله گروهی دیگر آن دستاورد تاریخی گذشته نیست و معیار موفقیت باید رسیدن به مراحل بالاتر باشد. با این حال، حتی همان هدف نیز محقق نشد. تیم ملی با سه تساوی متوالی از جام جهانی کنار رفت. تیمی که اگر در دیدار برابر ضعیف‌ترین حریف گروه به پیروزی می‌رسید، امروز می‌توانست در مرحله بعد

قلعه‌نویی به آخر خط مریگیری رسید ۱۳ سال تهی از دستاورد نقد روز

کارلوس کی‌روش، فوتبال ایران به دنبال تعریف یک مسیر تازه بود. انتخاب قلعه‌نویی برای بسیاری از کارشناسان پرسش برانگیز به نظر می‌رسید. زیرا اگر قرار بود معیار، عملکرد سال‌های اخیر مربیان ایرانی باشد. گزینه‌های دیگری نیز وجود داشتند که با دستاورد‌های تازه‌تر و موفقیت‌های بیشتری می‌توانستند در اولویت قرار بگیرند. مربیانی که در سال‌های اخیر جام گرفته بودند و روند رو به رشدی را پشت سر گذاشته بودند. یکی مانند گل محمدی.

قلعه‌نویی اما این فرصت را به دست آورد. شاید خودش نیز تصور می‌کرد تیم ملی بهترین فرصت برای پایان دادن به سال‌های بدون جام باشد. اما نخستین آزمون بزرگ، جام ملت‌های آسیا بود. جایی که ایران بار دیگر از رسیدن به فینال بازماند و رژیای قهرمانی به پایان رسید. پس از آن اما صعود به جام جهانی رقم خورد. نقطه‌ای که هرچند ارزشمند بود، اما تا توجه به افزایش سهمیه آسیا به هشت و نیم تیم، کمتر کسی آن را یک دستاورد استثنایی تلقی می‌کرد. صعود تیم ملی نیز بیشتر از صعود، روی عمویر از مرحله گروهی جام جهانی تأکید داشت. او بارها از این هدف سخن گفت و امیدوار بود فینال با صعود به عنوان نخستین سرمربی ایرانی که تیم ملی را از مرحله گروهی جام جهانی بالا برده است، ثبت شود. اما همین نگاه نیز از سوی بسیاری از کارشناسان مورد نقد قرار گرفت. آنها معتقد بودند در جام جهانی ۴۸ تیمی، با افزایش تعداد تیم‌های صعودکننده، عبور از مرحله گروهی دیگر آن دستاورد تاریخی گذشته نیست و معیار موفقیت باید رسیدن به مراحل بالاتر باشد. با این حال، حتی همان هدف نیز محقق نشد. تیم ملی با سه تساوی متوالی از جام جهانی کنار رفت. تیمی که اگر در دیدار برابر ضعیف‌ترین حریف گروه به پیروزی می‌رسید، امروز می‌توانست در مرحله بعد

کارلوس کی‌روش، فوتبال ایران به دنبال تعریف یک مسیر تازه بود. انتخاب قلعه‌نویی برای بسیاری از کارشناسان پرسش برانگیز به نظر می‌رسید. زیرا اگر قرار بود معیار، عملکرد سال‌های اخیر مربیان ایرانی باشد. گزینه‌های دیگری نیز وجود داشتند که با دستاورد‌های تازه‌تر و موفقیت‌های بیشتری می‌توانستند در اولویت قرار بگیرند. مربیانی که در سال‌های اخیر جام گرفته بودند و روند رو به رشدی را پشت سر گذاشته بودند. یکی مانند گل محمدی.

حمیدرضا عرب/ آخرین بازی که امیر قلعه‌نویی توانست جامی را به ویرترین افتخاراش اضافه کند، به لیگ دوازدهم برمی‌گردد. همان فصلی که استقلال با هدایت ابو قهرمان لیگ برتر شد. از آن روز تا به امروز، سیزده سال گذشته است. دورانی که در آن قلعه‌نویی روی نیمکت تیم‌های مختلف نشست، پوده‌ج‌های قابل توجهی در اختیار داشت، ستاره‌های زیادی جذب کرد، اما هیچ جامی به دست نیاورد.

این یک واقعیت آماری است. واقعیتی که امروز ویس از حذف تیم ملی از جام جهانی، بیش از هر زمان دیگری اهمیت پیدا کرده است. قلعه‌نویی پس از آن قهرمانی، دو فصل دیگر نیز در استقلال نشست، اما دیگر نتوانست موفقیت گذشته را تکرار کند. استقلال از کورس قهرمانی عقب‌ماند و در نهایت همکاری دو طرف به پایان رسید. شاید همان نقطه، آغاز دوره‌ای بود که امروز می‌توان آن را طولانی‌ترین دوران بدون دستاورد یکی از پرافتخارترین مربیان فوتبال ایران نامید.

پس از استقلال، او هدایت تراکتور، ذوب‌آهن، سپاهان و گل‌گهر را بر عهده گرفت و در همه این تیم‌ها امکانات مناسب، پوده‌ج‌های سنگین و بازیکنان مطرح در اختیارش قرار داشت. با این حال، نتیجه‌هایی متفاوتی با سال‌های قبل نداشت. نه جامی به دست آمد و نه پروژه‌ای ماندگار شکل گرفت. تیم‌های قلعه‌نویی معمولاً فصل را با امید آغاز کردند و با حسرت به پایان رساندند.

با وجود این کارنامه فدراسیون فوتبال در تصمیمی که از همان ابتدا محل بحث بود، هدایت تیم ملی را به او سپرد. در شرایطی که پس از پایان دوران طولانی

روی خط جام جهانی

ماتئوس: تبانی نبود

موضوع تبانی احتمالی الجزایر و اتریش در برنامه تلویزیونی بیلد با نام «لوتار شروع می‌کند» مطرح شد. کارلی اوندریک، معاون بخش ورزشی بیلد، بحث را این‌گونه آغاز کرد: «ما هم در بیلد تیزر زده بودیم؛ آیا نسخه جدیدی از «شرم خیحون» در راه است؟» اما او سپس تئوری دیگری را مطرح کرد و گفت: «من تئوری دیگری دارم. آیا ممکن است الجزایر به اتریشی‌ها کمک کرده باشد تا گل مساوی را بزنند و بازی ۳ بر ۳ شود؟ چون آنها با این تساوی و نبردن بازی، حالا در مرحله بعد با اسپانیا روبه‌رو نمی‌شوند. این یک تئوری توطئه است که امروز صبح در استودیوی بیلد مطرح شده؛ آیا واقعا حقیقتی پشت آن است؟»

لوتار ماتئوس به طور قاطع با این برداشت مخالفت کرد و گفت: نه، به اصلا فکر نمی‌کنم این‌طور باشد. نمی‌توان این فرضیه را پذیرفت. مطمئناً هیچ‌کس در آنجا نمی‌خواست از تقابل با تیمی فرار کند، وگرنه تیم‌های دیگر هم می‌توانستند دست به چنین تبانی‌هایی بزنند.

الجزایر در بازی بعدی خود به مصاف سوئیس می‌رود و اتریش باید روی اسپانیا قهرمان اروپا قرار بگیرد. با این حال، ماتئوس شرایط خاص این مسابقه را درک می‌کند: «نه، شرایط طبیعتاً همین است که می‌بینیم. قطعاً این نتیجه باعث شکل‌گیری چنین داستان‌هایی می‌شود، چرا که در نهایت هر دو تیم از صعود راضی بودند. البته اتریشی‌ها با ایستادن در رتبه دوم، حالا باید در مرحله یک‌شانزدهم نهایی به مصاف اسپانیا بروند.»

رکورددار بازی‌های ملی در آلمان اشاره کرد که شاید موفقیت جدول در روند بازی تأثیرگذار بوده باشد، اما این به معنای تبانی نیست: «البته می‌توان گفت: خوب، الجزایر می‌توانست با این نتیجه کنار بیاید و حالا به عنوان یک تیم سوم گروه، روی کاغذ بازی راحت‌تری در مرحله یک‌شانزدهم نهایی پیش روی دارد.»

در پایان، ماتئوس پیش از هر چیز بر ارزش ورزشی این مسابقه تأکید کرد: «با وجود همه این حرف‌ها، این یک بازی فوق‌العاده بود. این مسابقه قطعاً یکی از جذاب‌ترین و ماندگارترین بازی‌های این جام جهانی است.»

رانگنیک: توافق نبود

رالف رانگنیک سرمربی تیم ملی اتریش بعد از تساوی مقابل الجزایر و مطرح شدن بحث تبانی و توافق با این تیم گفت: «سه دقیقه به پایان بازی مانده بود. اگر کسی می‌گفت چنین اتفاقی رخ خواهد داد، به او می‌گفتید دیوانه است. من حدود ۴۰ سال است که مربی هستم و حتی یک بازی را به یاد نمی‌آورم که چنین روند دراماتیک و چنین سرنوشت غیرمنتظره‌ای داشته باشد. بیشتر مردم انتظار نتیجه ۰-۰ یا ۱-۱ را داشتند و حالا بازی ۳-۳ شده است. این باور نکردنی است. رختکن تبدیل به دیوانه‌خانه شده است. اگر آلفرد هیچ‌کاک چنین درامی را نوشته بود، احتمالاً به او می‌گفتم که کاملاً دیوانه است.»

این مربی آلمانی گمانه‌زنی‌هایی را مبنی بر اینکه هر دو تیم در اواخر بازی به نتیجه تساوی راضی بوده‌اند رد کرد و خاطرنشان ساخت که بازیکنان تا پیش از گل معزز، برای زدن گل پیروزی تلاش می‌کردند. او گفت: «هرکسی که ۱۵ دقیقه پایانی بازی را تماشا کرده باشد، باید بداند که هیچ نشانه‌ای وجود نداشت که بازیکنان بخواهند حتماً به تساوی برسند. فکر می‌کنم آنها می‌خواستند پیروز شوند. هیچ‌کس نمی‌تواند به آنها بگوید که ناگهان در دقیقه ۹۳ کسی برنامه‌ریزی می‌کند که: اوه، بله، بیایید یک گل دیگر بزنیم.»

با وجود صحبت‌های رانگنیک برخی کاربران با اشاره به روند پر فراز و نشیب این مسابقه، از بازگشت‌های متوالی دو تیم و گل‌های دقیق پایانی، این دیدار را با لحنی طنزآمیز «سرگرم‌کننده‌ترین تبانی تمام دوران» نامیدند.

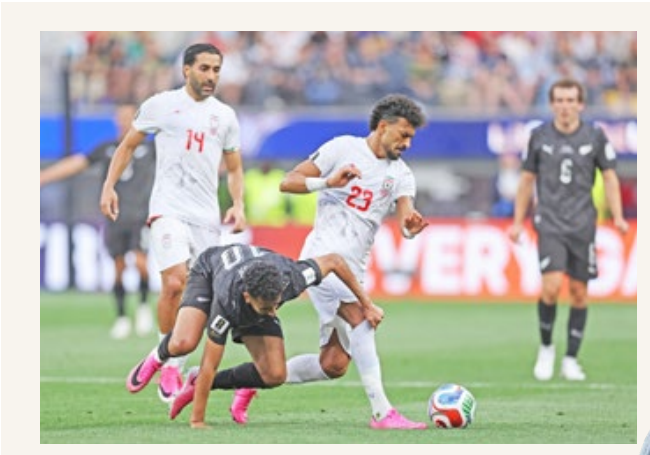
یکی از کاربران ردیت نوشت: «الجزایر در دقیقه پایانی گل می‌زند، اما اتریش در حالی که عملاً زمانی باقی نمانده، بازی را ۳ بر ۳ مساوی می‌کند. باور نکردنی است.»

کاربر دیگری نیز در واکنشی کنایه‌آمیز نوشت: «اتریش و الجزایر انگار با هم قرار گذاشته بودند مساوی کنند و اجازه ندهند ایران صعود کند! این تبانی است؛ حالا با این یکی خوش بگذرانید.»

پتکوویچ: اهل محاسبه نیستیم

ولادیمیر پتکوویچ سرمربی تیم ملی الجزایر بعد از بازی با اتریش درباره آسان‌تر بودن مسیر صعود بعضی تیم‌ها، موضعی روشن گرفت و تأکید کرد که تیمش هرگز با ذهنیت محاسبه‌گرانه وارد مسابقات نشده است. او گفت: «همه تیم‌هایی که به مرحله یک‌شانزدهم نهایمی رسیده‌اند، به هر حال راهی برای صعود پیدا کرده‌اند. بعضی از آنها فقط از حضور در این مرحله خوشحال هستند، اما بعضی دیگری خواهند به مسیرشان ادامه دهند.»

سرمربی الجزایر سپس با لحنی قاطع افزود: «ما در دسته دوم قرار داریم. هدف ما فقط رسیدن به این مرحله نبود، بلکه می‌خواهیم خیلی جلوتر برویم.» پتکوویچ در ادامه به اختلاف سطح تیم‌های حاضر در جام جهانی اشاره کرد، اما تأکید داشت که در فوتبال امروز هیچ نتیجه‌ای از پیش مشخص نیست: «درست است که بعضی تیم‌ها از سایرین قوی‌تر هستند، اما هیچ تضمینی وجود ندارد که تیم مدعی حتماً مقابل سرمربی باتجربه الجزایر معتقد است گاهی فشار بیش از حد روی تیم‌های مدعی به سود تیم‌های کم‌اعتبار تمام می‌شود. او در این باره گفت: «مدعیان باید با انتظارات زیاد و فشار سنگین کنار بیایند، اما تیم‌هایی که کم‌تجرب‌تر آنها هستند، باز شده، با آزادی بیشتری بازی می‌کنند و شاید همین موضوع باعث شود بتوانند فوتبال واقعی خود را بهتر به نمایش بگذارند.»

اگر قرار است تیم ملی با مربی ایرانی جلو برود، قلعه‌نویی گزینه بهتری است اما اگر تصمیم به پیشرفت فوتبال دارند مربی خارجی گزینه بهتری است؛ به شرطی که جوان و باارزوم باشد چرا که مربیان سن بالا ممکن است انگیزه لازم را نداشته باشند و تشنه پیشرفت نباشند. نکته دیگر جوانگرایی است؛ موضعی که باید ۳ سال پیش، با همین تیم و همین فرمان به جام ملت‌ها برویم آنجا هم به مشکل می‌خوریم.

اگر قرار است تیم ملی با مربی ایرانی جلو برود، قلعه‌نویی گزینه بهتری است اما اگر تصمیم به پیشرفت فوتبال دارند مربی خارجی گزینه بهتری است؛ به شرطی که جوان و باارزوم باشد چرا که مربیان سن بالا ممکن است انگیزه لازم را نداشته باشند و تشنه پیشرفت نباشند. نکته دیگر جوانگرایی است؛ موضعی که باید ۳ سال پیش، با همین تیم و همین فرمان به جام ملت‌ها برویم آنجا هم به مشکل می‌خوریم.

با این فرمان در جام ملت‌ها هم شکست می‌خوریم

کربکندی: تیم ملی جایی که باید می‌برد، برنده نشد

علیه تیم ما بوده اما همه این شرایط از قبل، قابل پیش‌بینی بود که آمریکامطابق میل‌مامل نمی‌کند. همه می‌دانند که تیم ملی شرایط و بازی‌های تدارکاتی زودتر روی دروازه حریف ایجاد می‌کرد، می‌توانست به گل برسد چرا که مصری‌ها از نظر روحی و جسمی تحلیل رفته بودند. به‌رغم اینکه عملکرد تیم را می‌توان قابل قبول دانست اما در شرایطی که بسیاری از تیم‌های ضعیف‌تر از ما صعود کردند، تیم ملی نتوانست در جام ۴۸ تیمی هم صعود کند. کادری تیم ملی ۱۲ تعویض در مجموع ۳ بازی انجام داد که به نظر می‌رسد هیچ کدام گرهی از تیم باز نکرد.

خود قلعه‌نویی هم اذعان کرد که از تعویض‌ها راضی نبوده است. تعویض‌های تیم ما به خصوص مقابل مصر کمی دیر بود و اگر قایدی به زمین می‌آمد می‌توانست در بحبوحه دفاع خسته و بهم‌ریخته آنها کمک کند. هر تیمی ۵ تعویض دارد اما انگار این موضوع را مقابل مصرف‌آموش کرده بودیم و باید تعویض‌ها بیشتر و زودتر انجام می‌شد.

تیم ملی با قلعه‌نویی در جام ملت‌ها توفیقی خواهد داشت یا وقت تغییر است؟

سؤال و جواب

فانژو مانزی خیرنگار

رسول کربکندی پیشکسوت فوتبال با وجود قابل قبول دانستن عملکرد کلی تیم ملی در جام جهانی، حذف ایران از مرحله گروهی را ناگامی توصیف کرد و معتقد است تیمی که در جام ۴۸ تیمی حتی نتوانسته صعود کند، فرصت بزرگی را از دست داده است. پیشکسوت فوتبال ایران با انتقاد از تعویض‌های دیدگاه‌گام و تأکید بر ضرورت جوانگرایی، هشدار می‌دهد اما همسیر با همین ترکیب می‌تواند در جام ملت‌های آسیا هم برای تیم ملی در دسترس‌ساز شود.

مجموع عملکرد تیم ملی در جام جهانی قابل قبول است؟

تیم ملی شروع خوبی در جام جهانی نداشت. کادر مدیریتی و فنی تیم معتقدند که اقدامات میزبان